

CONCLUSIONES IVRIDICAE.

Ex

DIFFICILI ET FRE-
QUENTISSIMA PRIVATORVM
DELICTORVM MATERIA,

Quas

Adiuuante Iehonâ,

PRÆSIDENTE

HENRICO ANDREA Kranich / VVARSTENIO
VVestualo, in illustri Acad. IVLIA, 2. April. horâ &
loco consuetis defendendas suscipit,

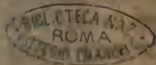
EASDEMQUE

STRENVIS, ANTIQVA NOBILITATE ET
VIRTUTE, NEC NON AMPLISSIMA DIGNITATE
maximè conspicuis viris, Dn. EMERICO à Carben: Et Dn.
CVNRADO Löw à Steinfordt: &c. Dominis, patro-
nis & fautoribus summâ obseruantia per-
petuùm colendis:

NEC NON

INTEGERRIMO VIRO CONRADO Windecker / PATRI
suo charissimo,

D. D. & offert

ADAMVS REINIGIVS.

HELMAESTADII,

Ex officina IACOBI LYCII, Anno 1603.

9

DE PRIVATIS DELICTIS.

CONCLUS. I.

DELICTVM in genere nobis A) nihil aliud est, quàm factum B) quo quis contra ius C) alterum lædit, læsoq; se ad pœnam obligat D.)

a) arg. §. 1. I. de O. qua ex del. t. t. de nox. act. l. 1. 2. de priu. del. b) quod omnium delictorum communis est materia, siue dolo siue negligentia illud sit illatum. arg. l. 7. §. 9. de pact. l. 1. §. 1. de dol. mal. iuncl. l. 38. de admin. tut. l. 175. de V. S. & sic dolus censeri debet inclusus in ea specie, in qua delictum est. At etiam verbis delinquimus. 11. de iniur? R. ex l. 5. l. 175. de V. S. c) §. 3. I. de I. & I. l. 3. ff. e. d) arg. l. 6. ubi Dn. praeceptor Gæd. de V. S. l. 1. C. de Sic. l. 2. §. 13. de O. l. 1. 20. de iud. At ex delicto publico non nascitur obligatio? arg. §. 1. I. de O. qua ex del. iuncl. §. 1. de pub. iud. R. neg. Sicut i n. ex delicto priuato priuata; ita ex publica publica nascitur obligatio. conf. Cuiac. 8 obs. 33. D. Borch. Mysf. Wesf. ad §. 1. de act. & ad sepim d. §. 1.

2. Hic multum mihi vacillare videntur Gloss. A) & Ioan. Robertus B,) qui delictum, maleficium & crimen inter se differre, vt genus & species C,) scriptitant: cum passim in iure confundantur, & pro eodem accipiuntur D.)

a) in auth. qua in pronincia. verb. deliquit. C. ubi de crim. ag. op. b) lib. 1. animad. 6. MOVENTVR. 1. l. 1. §. 1. de pœn. l. 29. v. ideo. de statutib. 2. Inscriptio- ne tit. de priu. del. & pub. iud. c) q. delictum sit specialius, crimen v. generalius: illud de crim. tantum priuato, vt est furtum & c. dicatur: Hoc v. & priuata maleficia, publica & extraordinaria comprehendat. d) l. 7. de cust. reor. l. 1. l. 41. de pœn. §. 1. I. de O. qua ex del. & tit. C. ex del. def. Quæ n. ibi traduntur ad omnia crimina spectant, etiam publica, teste Damhand. in prax. cri. Imò ipse Rob. 4. sen. 10. has voces confundit. V. Ant. Merc. contra Rob. d. 10.

3. Delicta sunt vel publica, vel priuata A): Publica statum offendunt publicum: & legib. publicorum iudiciorum B) ita sancita, vt de ijs publica sit accusandi forma & certa pœna: cuius executio plerunq; C) cuiq; de populo datur.

a) Iure Canonum omnia crim. publica esse affirmant Dd. sed sine text. v. Clar.

v. Clar. 5. sent. q. 1. §. 1. n. 6. & ibi all. b) l. 1. de pub. ind. l. 3. de prauar. Duar. 1. disp. 73. Cuiac. 8. obs. 33. Rob. 4. sent. 10. Ditz. Dd. variè, quos V. apud Dn. Gæd. p. 3. disp. 13 pr. c) dixi plerumq., quia licet adulterium sit iudicium publ. d. l. 1. tamen coniunctis solummodo & necessarijs permittitur personis l. 30. C. de adult. Klock. ad l. 13. C. de transact. p. 2. c. 2. vide variantes. VVes. in par. ff. de adult. n. 10. Cuiac. 20. obs. 22. & in not. post. ad h. c. n. 3. fol. (mibi) 279.

4. PRIVATA A) priuatam habent agendi formulam, nec aliquâ lege publica effecta sunt B.)

a) quorum duas solummodo hæc disputat. excutiemus species, ut est furtum & rapina. b) Dd. dd. loc. Gomez. 3. resol. 1. n. 1. vsq., ad n. 10. Clar. ad d. q. 1. §. 1. qui secundum communem tres proponunt regulas, quib. publica à priuatis distinguantur: sed istis regulis utriusq., differentia non satis enunciat: nec ista sunt perpetua. Imp. n. si quis maledicat, non continuo est delictum publ; sed iniuria, atq. ita priuatum delictum, licet offensus tendat in principem. l. 7. §. p. ad L. Iul. Maiest. Cum etiam tit. C. si quis Imp. maled. seiungatur à tit. C. ad L. Iul. Mai. Sic famosus libellus, si detur aduersus ciuitatem, nec ullius nomen expressum sit, omnibus ex ciuitatib. censetur facta iniuria, adè ut cuiuslibet competas accusatio, & quidem publica ex SCro. l. 6. de iniur. attamen priuatum manet delictum. d. l. 6. V. Gomez. Clar. dd. lo. Menoch. cas. 377. n. 14.

5. Ex utroq. datur actio vel ciuiliis vel criminalis: illâ ad commodum priuatum principaliter: Hæc verò ad pœnam corporalem vel pecuniariam non actori; sed fisco applicandam, agere dicimur.

Confer Delrio. ad d. l. 13. n. 8. & seqq. ubi multas refert opin. Marant. p. 4. dist. 1. n. 1. Rob. 4. sent. 9. Duar. 1. dist. 35. Gail. 1. obs. 65. n. 2. Clar. 5. sent. §. si. q. 1. V. Accurs. vacillantem in l. 22. C. de Ep. & Cler. & in l. 3. de sepul. viol. l. 5. de iniur. Et diss. Dd. variè, adè ut Salicet in l. 1. de sepul. viol. inficietur, hic aliquid certi statui posse. V. Menoch. 2. A. 1. Q. cas. 265. Borch. ad §. 10. l. de iniur. Zanger. de except. c. 1. n. 8. cum 8. seqq.

6. Delinquere possunt omnes utriusq. sexus homines, tam liberi, quàm serui, & omnes, in quos potentia patrandi aliquid iuri contrarium cadere potest A.) Quid autem de furioso B?) Quid de lunatico C?) Quid de brutis D) dicem? Planè diuersum.

a) 1. *in criminibus n. non iuris ciuilibus sequimur subtilitatem; sed naturam, qua vult, ut ubi noxa, ibidem pena luatur, caput q; noxa sequatur.* l. 2. C. de pœn. §. 1. *I. de nox. act.* 2. *Neg,* in pœnarum tractatu caput & capitalis pœna de statu; sed de sanguinis intelligitur effusione, l. 18. C. de transact. l. 21. de nox. al. act. l. 32. de R. L. adde l. 1. §. 2. de Sic. l. 3. de vi priu. l. 11. de publ. iud. l. 12. §. 4. de accusat. l. 7. §. 1. l. 9. ubi latè las. de iurisd. b) 1. *quia propositum & animus delinquentis delicti distinguit.* l. 53. de furt. l. 7. l. 14. de Sic. Menoch. cas. 329. 2. *Imò furiosus ipso furore satis punitur.* l. p. de parric. l. 3. §. 1. de iniur. l. vn. C. si quis Imp. maled. 3. *Quomodo reus constitueretur, qui nescit, quid faciat.* c. 5. caus. 15. q. 1. c) *quia in illis culpam non agnoscimus, cum naturali ignorantia ac imbecillitate peccet.* Cl. 1. de homic. l. 43. §. 6. Gail. 2. obs. 110. n. 30. Br. in l. p. de parric. Tirag. de pœn. caus. 5. n. 10. Lemnius 2. de occult. nat. mirac. c. 5. d) *quia neg, animum neg, culpam habent delinquendi.* dd. xx. c. mulier. 15 q. 1. Dd. in l. 3. de iurisd. Gregor. 31. synag. 2. n. 12.

7. *Quid, anné etiam furor superueniens delicti adfert impunitatem? Hoc nusquam relatum, nec vsquam receptum.*

arg. l. 14. de offi. praesid. l. p. de parric. l. 3. §. 1. de iniur. l. 11. C. de accus. l. 14. C. de pœn. l. 1. in pr. de pœn. l. 21. de iniur. l. ult. §. 5. C. de curat. fur. l. vn. C. si quis Imp. mal. d. c. 5. conf. Menoch. conf. 82. & de A. I. Q. cas. 325. n. 12. Vand. 2. q. 7. Conar. in cl. si furiosus. p. 3. n. 2 Vasq. ill. contr. c. 96. n. 31. Al. Gail. 2. obs. 110. n. 22. Fach. 9. q. 3. Nec enim furor superueniens præcedentem tollit obligationem. l. 8. ff. de his qui sui vel al. iur. l. 70. §. 4. ff. de fideius. Et licet de consuetudine furiosus ob delictum ante furorem commissum regulariter non puniatur, in atrocissimis tamen secus est: ubi etiam furiosus propter exemplum puniri potest, teste Gail. d. lo. Sic quandoq; pecora rationis inexpertia morte plectuntur, non propter conscientiam peccati; sed quæ refricant indignam facti memoriam. c. 3. & 4. caus. 15. q. 1. Consentit S. scriptura Exod. 21. v. 28. Leuit. 20. V. Dd. variantes in l. 9. C. qui test. fac. poss.

8. *Confragose questionis est, an ut quis ob malignum consilium de delicto aliquo committendo teneatur, necessarium sit, consilij authorem etiam auxilium tulisse; an verò satis sit mandatam esse opem iurata aut solummodo consilium datū? Posterius, si modo factū secutū A.) contra plerog. B.) defendem⁹.*

a) 1. *arg. l. 53. de V. S. ubi verba, ope, consilio, disiunctim, non coniunctim*

iunctim accipienda, teste Dn. Gæd. *ibid.* n. 10. & seqq. l. 35. l. 50. §. 1. & seqq. l. 52. pr. §. 19. l. 54. §. p. de furt. l. 1. §. 3. de seruo corrupt. 2. Et idem est ipsum damnatum dedisse siue factum perpetrasse, & causam damno factone prabuisse. l. 11. pr. §. 3. de iniur. l. 30. §. 3. ad L. Aq. 3. Deinde faciens & consentiens eadem peccant malitiâ & temeritate, nec in fine dissentiunt: ideoq; etiam de eodem renebuntur delicti genere. Br. in d. l. 11. §. 3. Felin. in c. 1. de off. deleg. Imò improbum consilium dans rem tractat illicitam & malignitatem spirantem. Felin. in d. c. 1. 4. Et nihil interest inter consilium, persuasionem, instigationem & instructionem, quoad effectum. Ias. Bl. in l. 1. de seruo fugit. & Dd. in l. 20. C. de furt. Ergo ubi eadem atrocitas delicti; ibi idem etiam delicti nomen. Clar. 5. sent. §. fi. q. 88. & seqq. P. Peck. post Dylum in c. 62. n. 24. & seqq. de R. I. in 6. Dec. in l. 35. de R. I. b) Don. 15. comm. 29. pag. 465. Pac. in not. ad §. 11. b. & 4. c. 107. 52. & al. quos vide apud dd. Dd. Mouentur d. l. 53. §. fi. de V. S. §. 11. in f. l. b. l. 36. ff. e. qua conciliat Dn. Gæd. ad d. l. 53.

9. Idemne dicemus de eo, qui consilium alicui postea ex longo interuallo delinquenti dedit? Idem, A) n̄ nimis longum B) intercesserit tempus.

a) Felin. & Panorm. in c. 12. de homic. Peck. in d. c. 62. de R. I. in 6. b) ut in d. l. 22. C. de pœn. que agit de decennio, & quidem in favorabili causa: Hac a. questio respicit saltem aliquot menses vel annum, & sic odiosa. In hac n. recantum esse iudicem oportet, qui diligenter omnes circumstantias examinabit; quia fortasse nominatim reuocauit consilium; & expresse prius illud dissuasit, quod si fecerit, meritò excusabitur.

10. Exinde etiam queritur, an mandans, suadens, vel consilium dans, aliâs spontaneâ voluntate facturo, æquè obligetur, ac si non facturo? Quod affirmamus.

1. Quia suadere & dare consilium est opem ferre, teste Br. in l. 11. §. 3. n. 17. de iniur. 2. Nec laudando malitiam augeti oportet. l. 1. §. 3. 4. 5. de seruo corr. ubi & Ias. n. 22. Peck. in d. c. 62. de R. I. in 6. Felin. ad c. 1. de off. deleg. Clar. 5. sent. §. fi. q. 89. n. 1. per l. 1. §. 13. ad Turpill. l. 12. de adult. l. 53. in f. de V. S. Diss. Dd. comm. per d. l. 11. §. 3. §. 6. verb. aliâs nolenti. R. 1. In d. l. lectionem esse diuersam: In vulgar. & Noricis exemplarib. vulgò legunt volenti, & in arebetyo F. videtur litera N conuersa, atq; ita nihil obstar. Gl. *ibid.* subintel. ligit verb. maximè. 2. Deinde Vlp. in d. §. non docuit questionem propositam;

sed decisam confirmat autoritate Atilicini, eaq; utitur non taxatiuè; sed demonstratiuè, idèò alterum illum casum, propter rationis paritatem, qua non cessat, etiamsi facturus fuisses, non exclusit. 3. Quod in f. d. §. 3. scriptum, pendes ex antecedentibus: At in præced. nulla adhibebatur talis distinctio. Ergo nec in sine. Neg. Vlp. ut distingueret autoritate Atilicini vsus est; sed ut decisam confirmaret. Absit igitur ut contra L. mentem distinctionem fingamus. Conf. Dd. ad d. l. 11. An ratu habens de delicto teneatur? V. Bald. ad l. 4. §. 2. de off. procons. gl. & Br. ad l. f. C. ad S. C. Maced. Clar. d. §. f. q. 87. n. 5. ubi distinguit: Alij indistinctè id affirmant.

11. Ambigi consuevit, an cogitatio aliquem delicti faciat reum? Quod in foro fori A) negauerim. B)

a) Secus in foro conscientia, ubi Deus non homo praesidis officium agit. Ezech. c. 18. idem in haeresi. l. f. C. de apost. & cor. tit. C. no sanct. bapt. iter. Clar. §. f. q. 91. b) 1. quia cogitationis poenam nemo patitur; cum hominis animus soli Deo apertus reperitur. l. 18. de poen. l. 1. quod quisq; & c. Clar. d. q. 91. gl. ad l. 5. verb. eadem. C. ad L. Maieft. Menoch. cas. 360. Hotom. 2. feud. 51. 2. Et cogitatio humana in mente retenta nihil operatur. c. 26. de sponsal. Cum tantum in corde consistat, & iudicium humanum fugiat. 3. quia de ignotis non iudicat Ecclesia; sed solus Deus scrutator cordium intima hominis tribunali suo referuat. V. Dd. d. d. lo.

12. Caterum inter priuata delicta primum locum obtinet FURTUM, quod rectè à Iustin. A) definitur, contrafactio rei fraudulosa, lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam vsus eius, possessionis sue: quod lege naturali B) prohibitum est admittere.

a) §. 1. l. h. l. 1. §. 7. ff. eod. l. 51. pro soc. Gom. 3. ref. §. Pinel. ad rub. C. de rescind. vend. p. 1. c. 1. n. 21. Couarr. ad e. peccatum p. 2. §. 1. n. 1. de R. I. b) l. 4. 2. de V. S. Quia iure natura equum est, neminem cum alterius detrimento & iniuria fieri locupletiozem. l. 206. de R. I. §. 3. l. de l. & l. 14. de cond. indeb. Exod. 20. Naturali n. omnium gent. iure dominia sunt distincta, & agris termini positi. l. 5. de iust. & iur. Ergo furtum natura turpe & ignominiosum: Licet Aegyptij & Lacademonij ab hac ratione communi reflexerint, furtum nec manifestum maxime inuenit uti indulgentes, ut ad bellorum astutias ita exerceantur, teste Agell. 11. not. Ant. 18. V. Ant. Augnst. 4. emend. 4. Diss. Accurs. id l. h. l. & in d. §. 1. l. e. Alciat. in d. l. 42.

13. *Furti duo ex lege Decemuirali reperiuntur genera; Manifestum & nec manifestum A). Illud quando fur cum re B) furtiua deprehenditur C), antequam ad locum destinatum eam transportauit: Hoc verò contra D).*

a) §. 3. l. h. l. 3. 4. 5. 7. ff. e. b) corporali mobili. §. 2. in f. l. de vsu- cap. l. 77. eod. l. 22. §. f. l. 12. h. s. e) siue id fiat in loco delicti commissi, siue extra eum. §. 3. l. h. l. 3. §. 3. eod. In publico vel priuato, l. 5. h. t. à domino vel alio d. l. 3. §. 1. l. 7. §. f. h. Cuiac. in not. h. d) l. 3. cum seqq. h. §. 3. l. eod. V. P. S. D. Carol. V. art. 157. vers. che er darrt in seine gewahrsamb kommen etc. D. Vigel. in M. const. Carol. c. 9. reg. 1. exc. 1. repl. 2. Plures diuis. Vide apud D. Gædd. p. 3. D. 12. th. 3. lit. f.

14. *Ad furem manifestum vel solum visum A) sufficere B) contra plerosq; statuimus.*

a) *visus si fur visus sit à domino vel alio, qui met u mortis vel uolentie se subduxit, & per rimas vel etiam aliàs alibi per fenestram inspexit, aut accurrens, ut apprehenderet, uidit, nec tamen apprehendit. b) 1. arg. d. §. 3. ibi: visus vel deprehensus &c. ubi Iustin. distinguit visum & deprehensionem per partic. V B L, ut arguas sufficere alterutrum; ita tamen ut probari possit per testes. 2. Quia etiam raptor fur manifestus censetur, etiamsi non acclametur vel deprehendatur. l. 80. §. 3. h. t. 3. arg. l. 35. h. t. gl. in l. 3. h. t. Clar. d. §. furtum. n. 2. D. Gædd. p. 3. D. 13. th. 3. lit. a. contra Baldwin. in l. 10. de cond. furt. Cuiac. 11. obs. 38. VVes. in par. ff. n. 8. h. Schneid. in d. §. 3. n. 2. D. Ant. Matth. ad §. 2. l. h. Mouentur l. 7. §. 2. h. l. 4. §. 1. 2. ad L. Aq. ubi acclamationis fit mentio. R. Sed hoc non eò spectat, ut inde fur manifestus à nec manifestis, diurno vel nocturno discernatur; sed ut impune liceat interficere effraкторem vel furem cum telo. Dn. Gædd. d. D. 13. th. 3.*

15. *Furta domesticorum grauiora, eorumq; quibus res specialiter est accredita, acerbius vindicari A) contra Bart. B) & Dd. vulgò concludimus.*

a) 1. arg. §. 9. l. de publi. iud. ubi VVes. in Par. n. 8. l. 7. l. 17. C. h. s. l. 54. §. 2. de acq. rer. dom. l. 11. §. 1. de pœn. 2. Prouerb. 28. v. 24. ubi is, qui subtrahit aliquid à patre suo, vel à matre, & dicit hoc non esse peccatum, participes peccati est. 3. Imò proditionis faciem habes, quod à domesticis seu famulis, quibus

quibus omnia committimus, committitur: neq; pestis capitalior est amico familiari. c. 1. dist. 93. l. 27. C. de donat. P. Greg. 37. syntag. 12. 4. Et domesticos furcs quis valebit effugere, ni eos seuerior, quam alios a tanto facinore retrahat. pœna? Dan. in eth. Christ. p. 2. c. 15. f. 255. D. Gæd. d. D. 13. th. 3. lit. f. b) in l. 41. v. qu. v. a. l. si cert. pet. P. Foller. in pract. crim. can. p. 2. c. 21. n. 9. Aliter Ath. 1. I. R. 59.

16. Eum, qui se inuito domino rem contrectare putat, cum dominus velit, furtum regulariter non committere, tradunt vulgò Dd. A): Quibus num rectè obloquantur Forcatolus & Gæddens, disputationis demonstrabit exercitium B.)

a) Donel. 15. com. 29. D. Vultei. 7. I. R. 48. n. 88. D. Borch. ad §. 1. I. h. t. Pac. in Epit. iur. dist. 16. th. 8. in f. Mouentur 1. arg. §. 8. §. 6. & §. 1. ibi fraudulosa. inuct. l. nemo. 145. de R. I. 2. l. 20. ibi: quemadmodum scđm iuris regulus. C. h. 3. arg. l. 46. §. 7. ibi: is ergo solus & c. l. qui vas. 48. §. 2. ff. e. 4. ar. l. 1. §. vsq; 5. de iniur. b) Forcat. in Necyom. dial. 29. Dn. preceptor Gæd. p. 3. D. 13. th. 2. lit. e. & in pract. ad §. 1. I. h. Conar. in c. peccatum. p. 2. §. 1. n. 1. de R. I. in 6. Mouentur 1. quia non inferuntur definitioni furti verba, inuito domino. §. 1. 8. I. h. l. 20. C. c. 2. quia animus & propositum delicta distinguit. l. qui iniur. 53. ff. h. 3. per d. l. 46. §. p. ibi: furtum me facere & c. ff. e. Licet non deat adtio furti d. §. p. d. §. 8. I. h. Scienti enim & consentienti non fit iniuria neq; dolus. c. 27. de R. I. lib. 6. l. 11. de in ius voc. l. 3. §. 5. de lib. hom. exhib. Et a-ctio furti non minus rati habitione, quam pacto tollitur ob id, quod instar mandati habeatur. l. 60. de R. I. c. 10. & ibi P. Peck. de R. I. n. 6. l. f. de cond. firt. 4. Quinimò ne quiaem dominus sui consensus confessione, si nulla alia manifesta appareant consensus indicia, inquisitionem iudicis de furto impedire aut tollere potest. arg. c. 1. de collus. deteg. V. Menoch. cas. 298. n. 4. Schneid. ad §. 1. n. 7. I. h. Soar. lit. F. n. 390. Gæd. d. lo. Contra Myns. ad §. 8. n. 2. I. h. & alios.

17. Re à pluribus furto sublatâ, quam tollere singuli non potuissent, non vniuersi tantum; sed singuli in solidum furti tenebuntur.

l. 21. §. f. h. t. l. 51. §. f. ad l. A7. Quot enim delinquentium persone sunt, tot etiam numerantur delicta. l. 9. de iurisd. l. 34. de iniur. l. 1. C. de cond. firt. l. 15. §. 2. quod vi aut clam, ubi regulariter dicitur, quod à pluribus fit, pro indiuiso singulos in solidum obligare. text. in l. 55. de admin. & peric. tut. l. 1. si sum. fure. fac. l. 32.

fac. l. 32. ad L. Aq. arg. l. 17. de interrog. in iure fac. l. 6. arb. furt. cas. VVes. de pœn. n. 6. & de furt. n. 11. circa f. Hot. ill. q. 33. Covarr. ad d. c. peccatum p. 2. §. 12. n. 3. & 4. Oldend. 7. act. 6. Boss. in pr. crim. c. 60. ubi vid. diff. qui mouentur l. 1. in fl. l. 2. l. 3. de his qui effud. vel deiec. item l. 4. de V. O. d. l. 9. de iuris d. l. 32. ad L. Aq. iunct. d. l. 1. §. 1. si fam. furt. sic. dic.

18. Variè quoq; disceptatur, an furtum in re minima, veluti subtracta gallinâ, vel etiam ouo intercepto, consistat? Aff.

1. arg. §. 16. ubi Dd. §. 34. l. de ver. diu. l. 3 §. 1. commod. l. 21. h. l. §. p. de acq. rer. dom. c. 16. dist. 1. de pœnis. arg. N. 63. c. 1. §. 1. l. de vi bon. rapt. ubi VVes. n. 4. & in not. ad Schneid. d. §. 16. & in pand. h. n. 10. 2. Quia huic compertè definitio furti §. 1. l. h. l. 1. §. f. eod. Nec enim res, sed mens & affectus furantis est considerandus. teste Hier. apud Grat. in c. ult. 14. q. ult. 3. Imò tanto fœdlius & turpius est, propter rem minimam, existimationem & famam, quæ vita comparatur, laedere, corpusq; suum, quod templum Spiritus sancti esse deberet, quod Paulo, polluere, fœdare & in officinam Diaboli conuertere. 4. Iuuat quod olim stoici peccata æqualia esse dixerunt. Quod in essentiâ delicti verum, haud verò verum, quoad accidentia & pœna impositionem. Dd. ad d. §. 16. Cic. præced. 3. Dist. Covarr. 1. res. 3. n. 12. & ibid. alleg. per l. 4. de in integr. restit. l. 9. §. f. l. 11. de dolo malo. R. Sed dd. de extraord. loquuntur remedijs seu act., quæ oïum etiam ipsam respiciant materiam ac causâ quantitatem, non dantur ob minimam summam: Secus in ordin. (vt in furt. §. 13. l. de act.) arg. c. p. l. 4. q. f. §. 1. l. h. l. 33 ff. c. conf. Cuiac. in N. 90. Men. cas. 72. n. 13.

19. Vulgò Dd. A) tridunt inquisitionem rei furtiue in alienis ædibus fieri non posse: Nos auctoritate magistratus, si non desint indicia probabilia B), fieri posse non dubitamus C).

a) ad §. 4. l. h. Abb. in c. o. h. s. Clar. 5. sent. §. f. n. 3. Mouentur d. §. 4. in fl. l. 118. de in ius voc. l. 103. de R. l. l. 4. §. 4. §. 5. de damn. inf. l. 6. c. de metall. lib. 11. l. 2. vers. quid enim tam durum. C. quand. & quib. quart. pars. l. 21. ff. eod. b) Imò etiam nullis extantibus indicijs in alieno perquirendi facultas, vbi publica versatur vtilitas, ab Imp. concessa est, d. l. 6. c. de metall. lib. 11. l. 11. C. de aquad. Dn. Gœd. d. disp. 13. th. 5. lit. d. adde l. 1. §. 3. de seru. fig. c) arg. §. 4. l. h. ubi D. Borch. & Schneid. n. 2. Cuiac. ad Paul. 5. sent. 21. §. si cum furtum. Dd. in l. 2. C. de seru. fig.

20. Iure ciuili pœna furti manifesti, si agatur ciuilitè, est

B

quadru-

quadruplum eius, quod interest: nec manifesti duplum A): Si
 Verò agatur criminaliter, pœna infligitur extraordinaria B).
 Ad mortem vsq; (præterquam in seruis C) pœnam processisse
 nusquam legimus, quicquid etiam dicant alij D).

a) §. 5 l. h. l. 22. §. 2. l. 27. ff. eo. moribus nostris vterq; pari plectitur
 pœnâ teste Obrecht. h. disp. th. 10. b) l. f. h. t. c) l. p. ubi Goth. de cond.
 caus. dat. conf. l. 3. stellionat. Obrecht. h. th. 17. Menoch. 2. A. l. Q. cas. 205.
 Quod tamen quadruplo à fure soluto haud obtinere verius est. Gom.
 3. ref. §. n. 4. Cuiac. 8. obs. 33 per l. 56. §. 1. ff. h. t. d) V. Menoch. d. lcc. Clar. in
 d. §. furtum. n. 9. Cuiac. 9. obs. 37. Alth. 1. l. R. 59. Imò nec lege Mosaiica ca-
 pitalis constituta videtur. Exod. 22. Quamvis David 2. Samuel. 10. cam-
 inter capitalia delicta referre videatur: Quem tamen pleriq; intelligunt, ita
 per indignationem loqui, non ex lege; aut certè attendere, quòd vis publica
 cum furto in eâ facti specie, quam Nathan Propheta proponebat, concurreret. D.
 Guad. d. D. 13. th. 6. lit. e.

21. Omnibus quorum interest, licet domini non sint, com-
 petit actio furti A): modo ex honestâ causâ interfit B). Vnde
 concludimus furem nonnunquam furti agere posse C): regula-
 riter non posse verissimum est D).

a) §. 13. l. h. t. b) l. 12. §. 1. h. t. c) l. 42. §. 4. l. 12. §. p. ff. h. t. Paul. 2.
 sent. 31. §. rem pignori & §. conceptum. facile n. tolerantur, quæ speciem
 boni principij obtinent. l. 10. de neg. gest. d) l. 14. §. 4. l. 70. §. 1. h. conf.
 Cui 11. o'f. 11. & 16. obs. 30. & in not. l. ad d. §. 13. h. & in Ant. Merc. lib. 2. c. 28.
 & Rob. 2. rec. lect. 9. & in contr. lib. 2. c. 28. & seq. D. Guad. d. D. 13. th. 4. Aug.
 emend. 3.

22. Patri nomine surrepti filijsam. actionem furti compe-
 tere certum est: An & civilis, quâ duplum vel quadruplum e-
 ius, quod interest, consequimur? Quod, vel Accurs. reclaman-
 te A), dixerimus B).

a) ad §. 9. l. h. t. Br. ad l. 14. §. 13. h. t. quia liberum corpus nullam recipiat
 estimationem. §. 1. l. de obl. qua ex q. del. b) arg. l. 14. §. 13. l. 38. h. t. l. 25. h. l.
 l. Ag. Duplicantur n. opera & damna quæ pater sustinuit, qui hæc
 non

non propriè; largo tamen modo habet in filium dominium & possessionem, ut liquet ex eo, quòd de iure Rom. rei vindicationem habet. l. 1. §. 1. de R. V. gl. in d. §. 9.

23. Furti etiam teneri eum, cuius ope, consilio A) furtum factum, ex superioribus constat: Quid autem si opem ferens aut consilium solummodo dans, rem ipsam non contrectarit, tenebiturnè conditione furtiva? Hic negatiuam cum Dn. Gædd. B) contra Cuiac. C) tutare tentabo.

a) quæ verba disiuuim, non coniuuim accipienda esse diximus supr. th. 8. Cùm furti pœna hodiè capitalis sit; quærun Dd. an in eos etiã extendenda, qui tantũ consilium dederunt, aut opem tulerunt? videbimus. l. 15. ad L. Corn. de sic. l. 8. de adult. l. 5. §. 6. C. maies. l. 34. vbi Br. h. e. Schneid. ad §. 9. n. 10. 11. l. b. & ibi VVes. b) ad d. l. 35. n. 16. & seqq. de V. S. Pac. 2. c. v. 52. Don. 15. comm. 29. 1. per l. 6. de cond. furt. 2. quia conditio furtiva habet rei perfectionem. l. 7. §. f. de cond. furt. l. 54. §. 3. h. e. conf. l. 21. §. p. rer. a. nos. iun. §. 11. l. h. e. Ergo qui rem furtiuam nunquam habuit vel attingit, neq. iam habet, conditione teneri nequis. c) ad §. 11. l. b. vbi etiam D. Borch. Alciac. ad d. l. 53. n. 33. & ibi Goth. de V. S. Mouentur d. l. 53. §. f. v. sic n. aliq. l. 4. §. 4. de pecul. Sed aliud hic in casu retentionis. V. D. Gædd. d. 10.

24. Hic generalem placet inculcare regulam, actionibus etiam ex delicto merã rei perfectionẽ continentibus, heredes in solidũ teneri, licet cum defuncto lis contestata non fuerit.

arg. §. 1. I. de perpet. & temp. act. l. 35. de O. & A. Ant. Fab. 4. cont. 1. contra P. Fab. ad l. 38. de R. I. Cuiac. 7. obs. 17. Dn. Vult. 2. I. R. 6. n. 9. Pistor. p. 1. q. 27. n. 2. & Dd. com. Mouentur l. vn. C. ex del. defunct. l. 4. §. f. cum 3. ll. seqq. de alien. iud. iust. l. 7. §. 1. de pos. l. 7. §. f. cum l. seq. de tribus. act. l. 3. pr. & §. 1. de vi & vi arm. l. 12. §. 1. si quis omnia caus. test. V. Ant. Fab. d. lo. cui adde Pac. ad §. 1. I. de perpet. & temp. act.

25. Vnde conditionem furtiuam in heredem furis non in id duntaxat, vt pleriq. existimant, quod ad eum peruenit; sed in solidum dari concludimus.

2. Quia rei continet perfectionem. §. f. I. h. l. 7. §. f. de cond. furt. l. 12. C. eo.

At act. persecutoria aduersus heredem dantur in solidum. S. 1. I. de perpet. & temp. act. l. 35. de O. & A. 2. Imò conditione furtiua heres tenetur, nisi non possideat vel quicquam ad eum peruenierit. Dn. Ant. Matth. in not. ad d. §. fi. l. h. 3. adde c. f. ubi gl. de sepult. A. Fab. 4. con. 1. P. Fab. in l. 38. n. 20. & ad l. 157. §. f. de R. I. V. in Par. de cond. furt. n. 7. D. Vult. 2. I. R. 29. n. 20. D. Gædd. d. D. 13. th. 6. lit. I. Contra. Cuiac. 7. obs. 37. & 13. obs. 37. & in Par. C. de cond. furt. Mouetur. 1. l. 9. §. f. & l. seq. de tur. & rat. distr. quia conditio morte furis inereat & c. v. Accurs. 2. nititur l. 3. §. p. de pecul. Sed alia est ratio patris, alia heredis. conf. l. 11. de diuers. temp. prascript. l. 11. §. 2. de Publ. in rem act. iuncta l. 5. de cond. fur. l. 58. de R. I. l. 1. §. 7. de his qui effud. & c. 3. l. f. C. rer. amot. iuncta l. 6. §. 3. ff. eo. 4. arg. l. 7. de alien. ind. amit. Rdet. A. Fa. 4. con. 1.

26. *Nec ab eadem regula actionem rerum amotarum excipimus: licet omnes ferè reluctentur.*

1. *Quia actiones ex delicto, quæ rei duntaxat continent persecutionem, in heredes dantur in solidum. l. 7. §. f. de cond. furt. §. 9. I. de L. Aq. At actio rerum amotarum talis est. arg. l. si mulier. 21. §. hac actio. 3. rer. amot. 2. Eadem ratione heredes tenentur actione rerum amotarum, quâ conditione furtiua. l. 6. §. 3. & 4. d. l. 21. §. 5. ff. de act. rer. amot. At in conditione furtiua tenentur in solidum. l. 7. §. fin. l. 9. de cond. furt. Ergo & in actione rerum amot. Ant. Fab. 4. con. 1. Pac. in §. 1. I. de perpet. & temp. act. Contra Cuiac. 7. obs. 37. & 13. obs. 37. D. Vult. 2. I. R. 60. n. 9. qui mouentur l. 3. §. fi. de act. rer. amot. l. fi. C. eod. R. ad d. l. si. ex d. l. 9. ibi: dum soli heredes sumus. & l. 3. §. heres. commod. l. 9. iunct. l. 1. §. fi. de vi & vt arm. Disting. aut est vnus heres, aut plures. Priori casu heres tenetur in solidum condit. furt. & act. rer. amot. d. l. 9. d. l. 6. §. 3. Posteriori, res amota vel furtiua aut eminò ad illos non peruenit; aut pro æquis portionibus peruenit: Et tum singuli heredes non in solidum; sed pro ratâ parte, pro quâ heredes sunt, tenentur: (tamen omnes simul in solidum tenentur, quamuis nihil ad eos peruenisse proponant.) Si autem ad aliquos tantum peruenierit, vel si ad alium plus, ad alium minus, tum vnumquemq; pro ea parte, quæ ad eum peruenit, teneri rescribitur in d. l. fin. C. rer. amot. conf. dd. ll. 3. Quod dicitur in d. l. 3. §. fin. rer. amot. singulare est in parte, cuius causa aliâs semper fauorabilis esse soles. v. A. Fab. d. lo.*

27. *Porrò HODIE furti plerumq; agitur criminaliter: & ex receptâ passim consuetudine fur, qui ultra quinq; solidos furto*

furto subtraxit, (aqueo A) suffocatur B); qui minus, moribus nostris fustigatur vel relegatione coercetur C).

a) Cuius poenae malè vulgò authorem ferunt Imp. Fridericum. arg. rubr. c. vn. de pac. ten. in vsib. feud. lib. 2. s. 27. Quia Frid. constit. loquitur de turbatoribus pacis publicae, atq; sic de furto, quod cum pacis violatione coniunctum est, vnam man eincm das seine mit gewalt entwenden / qua hac ratione ad fures nec manifestos trahi nequit. Adde §. 3. ibid. VVes. in Par. h. nu. fin. Menoch. d. cas. 295. nu. 13. Gomez. 3. resol. 5. nu. 4. Vassq. illustr. contr. 48. Conarr. 2. resol. 9. nu. 7. D. Borch. de pact. 2. diuis. 2. nu. 14. Bordin. 6. de Repub. c. fi. & Dd. comm. in §. fi. in vsib. feud. 2. tit. 27. W. S. D. Carol. V. art. 157. b) An ergo furtum ex Friderici Barbarossae & Caroli V. constit. art. 162. est delictum publicum effectum? R. Licet poena executio sit publica, & ultimo vindicetur iudicio; non propterea delictum publ. esse putat Dn. Gædd. arg. l. fi. C. h. e. l. fi. de iniur. v. Dd. ad §. 10. I. de iniur. At vocab. Halsgericht / contr. videtur innuere? Sed haec vox respondet vocab. latino (publicum iudic.) quod commune est cum publicis iudicijs, eum priuatis & extraordinarijs, quoties animaduersio publica desideratur. Gobler. ad constit. Carol. V. ex Bossio. conf. VVes. in Par. h. num. 15. c) v. Dd. dd. loc.

28. Et puniuntur hisce poenis, etiamsi semel tantum furati sint A), modo si criminaliter agatur furtum quinq; solidos B) excedat.

a) W. S. D. art. 160. & seq. d. c. vn. §. fin. Bald. in anth. sed nouo iure. C. de seru. fugit. Arcsin. in §. 18. l. de act. Diss. post ali. Clar. d. lo. n. 9. v. sed num pro vno. Gomez. 3. resol. 5. & ibi Soar. lit. d. Roland. à Valle 1. consil. 51. circa fin. De iure Nouell. secus esse testatur Dn. Gædd. d. D. 13. lit. d. per N. 134. c. fi. pr. Vnde desumpta est d. anth. sed nouo iure. v. W. S. D. d. lo. Cou. 2. var. 10. n. 2. in f. Nemo post 3. furta rectè publ. latro dicitur. arg. d. Non. 134. c. fin. licet quidam contradicant, Gædd. d. loc. b) iuxta estimationem communem, non affectionem singulari. l. 33. ad L. Aq. Eos autem ad aureos reuocamus l. 5. §. 6. de his qui deiec. vel effud. iure l. §. 3. l. h. VVes. n. 15. Conf. D. Borch. in tr. de pact. c. 2. diu. 2. num. 14.

29. Quid si furtum fuerit seditiosum? Illud siue quinq; solidos

lidos excedat, siue non, mas iubetur suspendi, sœmina verò a-
quâ extingui.

In P. H. D. art. 159. ubi ita disting. Wenn er zum Diebstal gestie-
gen/ gebrochen/ oder mit Wassen jemand vberlauffen hat / etc. conf. l. 1.
§. 2. de effraet. l. 7. pr. de extr. crim. d. c. vn. §. fin. de pace ten. Capol. in d.
auth. sed nouo iure. n. 88. Bodin. d. c. vlt. D. Gædd. d. th. 7. lte. e.

30. Furem tam nocturnum; quàm diurnum, nisi ei domi-
nus vel possessor parcere sine periculo suo non potuerit, occi-
dere haud licet impunè A). Quadantenus igitur recessum à L.
12. tab. quâ nocturnum omninò, diurnum, si se telo defende-
ret, occidere permittebatur B).

a) l. 9. ubi gl. de Sic. l. 5. ad L. Aquil. l. 54. §. 2. h. t. l. 7. §. 1. quod
mer. can. Pet. Fab. ad l. 90. nu. 4. de R. l. Zoar. in l. 3. p. 1. num. 43. & p. 2.
nu. 5. & seqq. de iust. & iure, & ibi Ios. nu. 23. Conf. Cuiac. ad d. l. 7. & 11.
obser. 27. & 14. obj. 15. & 19. obs. 12. Dn. Borch. in tract. de pact. d. diu. 2. nu.
12. Clar. d. loc. num. 17. & §. homicidium. num. 47. Forcat. dial. 96. num. 6.

b) l. 4. §. 1. ad L. Aquil. l. 1. C. quando lic. vn. sine iud. c. 3. in fin. extr. de
homic. Conf. Exod. 22. vers. 1. & seqq. Cuiac. 14. obser. 15. in fin. Alth. d. c.
50. Hermanop. 6. prompt. iur. ciull. 5. gl. ad d. l. 7. Agel. 11. noct. Att. 18. Dn.
Gædd. d. th. 7.

31. Quamuis tempore famis, vel aliàs necessitatis A), fu-
rari mininè liceat B): attamen à pœna crucis, vtpote morte
informi, sœda ac infami C), eiusmodi necessitatem quem ex-
cusari, æquius & humanius est D).

a) qua in omni actû dicitur excepta l. si. C. de patr. qui fil. suos distr.
l. 1. de offic. eius cui mand. est iurisd. arg. l. 49. §. 1. ad L. Aquil. Gothof. ad
l. 1. h. t. lit. L. b) quæ enim ad resoluendum ius naturæ excogitari
potest necessitas? c. 3. h. t. gl. in c. 16. dist. 5. de consecrat. Surdus. de ali-
ment. t. 8. priuil. 39. Tiraq. de pœn. caus. 33. c) Sic appellatur in c. 39. di-
stinct. 13. de pœnit. & à Bald. in l. 2. ff. de nouat. & in rubr. de offic. deleg.
d) d. c. 3. ubi Canonista h. t. d. c. 16. Prouerb. 6. vers. 35. Clar. d. lo. n. 24. Ca-
gnol. in l. 162. nu. 3. de R. l. P. H. D. art. 166.

32. Unde Dd. concertatio, an si rursus Cræsi rotâ eue-
ctus ad pinguiorem peruenit fortunam, compellatur ad pre-
cij refusionem? Affirmamus.

Cæ in d. c. 3. h. s. & ibid. communem testatur Marian. Dn. Gædd. d. D.
13. th. 8. lit. C. Contra Clar. d. lo. num. 25. & ibid. alleg. Consentis S. scri-
ptura d. Prou. 6. v. 35.

33. Quid si fur ad mortem laquei condemnatus, rupto eo
vitiis seu incolumis decidat in terram? Eum nullo iure à pœ-
nâ liberari dicemus.

1. Quia sententia suum debet effectum. l. 65. de furt. l. 6. §. 1. qui
not. infam. l. 10. §. 1. l. 29. ff. de pœn. 2. Quia nondum pœnam persoluit,
ac proinde pro absoluto non habebitur. l. 7. de iur. patr. V. S. D. art. 172.

3. Quia Reipublica interest, ne delicta maneant impunita. l. 51. §. 2. ad L.
Aquil. 4. Et pœnas ob maleficia solui ratio suadet. l. 70. §. 5. de fideiuss.
Cum Deo nulla pinguior victima mactari possit, quam homo sceleratus, ut ex Se-
neca refert Paul. de Castr. in l. 3. C. de Episc. audient. 5. Quoniam solius
principis est remittere pœnam. l. 27. de pœn. vid. l. 51. vers. quod si quis. ad L.
Aquil. l. 13. de offic. prasid. Deut. 19. vers. 19. & c. 13. vers. 10. 6. Imò quan-
doq; per incantationes miracula fieri, tradit Bald. in c. 52. de test. Muscorn.
in tr. de iurisd. n. 93. Clar. post al. 5. sent. §. fin. quest. 98. num. 9. Cagn. in
l. 168. de R. l. Diss. Luc. de Penna in l. 1. C. de desert. & occult. VVesemb.
in parat. ff. de pœn. nu. 9. Carer. in pract. crim. de homic. fol. 483. num. 9. Go-
mez. 3. resol. 13. nu. 37. in si. Alciat. reg. 3. prasump. 44. Quid si protestatus
fuisse de innocento? In dubio illud miraculosè factum credit Alciat. d.
loc. Verùm nemo per prasumptiones condemnabitur; sed clarè de delicto morte
digno constabit. per vulgar.

34. Nec illam probamus consuetudinem, quâ passim re-
ceptum, ut capitali supplicio damnatus, si à puella vel
meretrice quadam petatur in matrimonium, à pœna libe-
retur.

1. argum. l. 27. de pœn. l. 3. C. de episc. aud. l. 8. in fin. C. de vi publ.
& priu. l. 51. §. 2. ad L. Aquil. Louis. 19. vers. 15. 1. Reg. 15. vers. 9. Deut.
25. vers. 1. 2. Hæc enim spe vilibus ac scelerosis hominibus suffultis semper de-
linguen-

linguendi occasio daretur, quam bonus legislator non minus remouere debet, quam ipsa delicta. argum. §. 1. & §. vers. unde illud. l. de oblig. que ex del. nasc. Tiraq. in tractat. de pœn. causâ 65. Diss. Zoar. in addit. ad Gomez. 3. var. resol. 13. num. 37. lit. M. Et contrar. multis in locis obseruari testatur. Clar. d. §. fin. quest. 98. num. 6. Quod tamen haud parit patrocinium errori. l. 12. de offic. pref. adde rationes in th. preced. all. Schneid. ad rubr. l. h. num. 3.

35. Sequitur de RAPINA A) bonorum B), quam definitus C) contrafectionem rei alienae mobilis, eius usus, possessionisue lucri faciendi causâ, per vim D) & dolum malum E) factam.

a) Que parum à furto differt; nisi quod illud clandestinè ac simulatâ machinatione fiat: hac autem vi & palam. §. fin. l. h. l. 80. §. 3. de furt. l. 2. §. 25. de vi bon. rapt. Cuiac. 6. obser. 2. Vesemb. in parat. ff. h. Dn. Gedd. d. D. 13. th. 9. lit. C. Unde etiam raptor fur atrocior, improbius & manifestus appellatur. l. 4. ne quis eum qui in ius & c. d. l. 50. §. 3. l. 1. & 2. h. t.

b) liberorum enim hominum raptus rapina non est; cum quod propter hunc furti actio non detur. l. 39. de furt. cum quod in iudicium publicum incidat, l. vn. C. de rapt. virg. §. 8. l. de pub. iud. l. 1. in fin. C. de plag. & quando, extra ordinem puniatur. l. 1. de extraord. crim. c) ut cum Paulo & Iustin. imitemur furti definitionem. d) siue illa vis sit publica vel priuata nihil interest. l. 2. in princ. §. 1. h. s. modo sit ablatiua, hac est, è manu & possessione usug, alterius quid eripiens & surripiens. d. l. 4. vbi gloss. & Dd. ad l. 13. quod met. caus. e) l. 52. §. fin. l. 53. l. 80. §. 3. 4. de furt. Is igitur qui rem alienam esse ignorat, vel eo animo à possessore rapuit, ut domino restituat, hac actione, haud tenebitur. §. 2. l. h. t. l. 2. §. 18. ff. cod. An ergo hic error omninò manebit impunitus? N. v. §. 1. l. h. t. l. 9. C. unde vi. iunct. l. 2. C. de in ius voc. l. 1. 2. C. quand. lic. vnic. sine iud. l. 10. C. de iud.

36. Datur autem actio A) vi bonorum rapt. oibus, quorum interest rem raptam non esse B), contra eum, non solum, qui ipse rapuit damnusq; dedit; sed & qui alium curauit, mandauit, consilium dedit; & dolo malo homines ad rapiendum
corrump-

corrumpendumq; colligit, vel ab alio ad rapiendum collectis v-
titur, turbationem ac tumultum dolo malo excitat C).

a) Prætoria personalis. l. 1. 2. & seqq. h. t. pr. l. h. Dn. Gædd. d. D.
13. th. p. lit. N. mixta partim rei persecutoria, partim pœnalis, intra
annum vtilem in quadruplum. princ. l. h. d. l. 2. §. 13. eod. post annum
in simplum. dd. text. idq; propter supinam hominis negligentiam in
intero anno vtili vim illatam non persequentis. argum. cor. qua nos.
Cuiac. in parat. C. h. & 19. obser. 12. Christianum verò Iudæi bona ras-
pientem quocunq; tempore in duplum teneri, ex constit. Honor. &
Theod. l. 6. C. de pagan. l. 14. C. de Iudæis. tradunt Schneid. ad princ. l. h.
Pac. in Epi. iur. l. eod. Cutac. in parat. C. h. t. Sed num hoc ex dd. ll.
satis euinci possit, adhuc ambigo. b) §. fin. l. h. l. 2. §. 22. & seqq. ff.
cod. c) d. l. 1. & 2. pr. §. 1. §. 4. & seq. §. 12. §. 14. §. fi. l. 4. h. t.

37- Raptorem pluribus diuexari actionibus A) inter Dd.
facile conuenit: An autem actio furti manifesti in quadruplū,
contra raptorem quoq; competere possit, valde controuertitur?
Quod nos contra Dd. vulgò B) adstruimus C). Atq; ita frustrâ
multi multum laborârunt, cur raptor fure mitius D) punire-
tur: cum illius pœnam grauiorem esse inde satis eluceat.

a) vtputa, vindicatione, condictione furtiuâ, actione L. Aquiliz.
l. 10. de cond. furt. l. 2. §. 20. & p. h. Cuiac. 6. obser. 2. Et constit. l. si quis in tã-
tam. C. vnde vi. Schneid. ad §. 1. num. 3. & seqq. l. h. & L. lul. de vi pub. &
prin. d. l. 2. & 3. ad L. Inl. de vi pub. l. 1. §. 1. de vi prin. Bart. & Dd. in l.
fin. de primat. delict. Deniq; furti nec manifesti actione, q̄ cum actione vi
bonorum raptorum concurrere concedunt Interpretes; sum q̄ hac sola ex L. 12.
tab. ob q̄cunq; furtum dabitur; tum quod ea de re sit textus expressus in l. 1. ff.
h. t. princ. l. eod. l. 38. l. si quis uxori. 52. §. fin. ff. de furt. b) Dnar. ff. h.
tit. c. 3. Myns. qui secutus quosdam veteres & Eguin. Baronem ad §. fin. l.
h. num. 6. 7. MOVENTVR l. 1. h. t. l. 38. d. l. 52. v. fin. de furt. quia vbiq; so-
lius nec manifesti furti actionis mentio fiat. c) 1. Quia generaliter dicitur
raptorem etiam furti teneri, in princ. l. h. t. 2. quia ipsa furti nec manifesti de-
finitio in raptorem competere potest. l. 2. §. p. h. Ergo etiam furti manifesti. d. l.
2. §. 24. ff. h. & dd. ll. Nam in d. l. 52. §. fin. raptor, quem nemo deprehende-
rit, di-

rit, distinguitur ab illo, qui deprehensus est, ita ut in illum nec manifesti a-
 ctio, præter vi bon. rapt. competere dicatur. 3. quia ridiculum esset, aliquo
 casu leuiorem esse conditionem raptoris, quam furis, arg. pr. l. h. 4. arg. l. 34.
 l. 53. l. p. de O. & A. Conf. Cuiac. 8. obser. 24. VVesemb. in parat. ff. h. tit.
 d) Cùm fur manifestus teneatur in quadruplum merè pœnale. §. sin. l. de furt.
 Raptor verò intra annum in quadruplum, ita tamen ut simplum insit; post an-
 num solummodo in simplum. pr. l. h. t. l. 2. pr. §. 1. 2. & seqq. ff. eod. & sic est
 actio mixta. §. 19. l. de act. quia solum triplum pœna est, & reliquum, res ipsa
 surrepta vel eius precium.

Coronidis loco Videamus, an principes comitesve sui ter-
 ritorij ad refundendum transeuntibus damnum à raptorib^o A)
 illatum, obligentur? Et affirmatiuam, si modo publicam &
 consuetam ingrediantur viam, promptissimi sequimur B).

a) quales hodiè sunt grassatores isti, qui hac nostra omnium exul-
 ceratissimâ atate nouo vocabulo ac splendido epitheto, non sine inlusa nationis
 Germania (præsertim VVestualie) magno dedecore, Freybutter vulgò appel-
 lantur, digni sanè omni suppliciorum genere, & publicâ communiq^{ue} statuum
 Imperij vindictâ, teste Guil. de arrest. Imp. c. 9. num. 12. Non multum dif-
 ferunt ab his, qui per pagos oberrantes rusticorum anseres & gal-
 linas furantur, & quibus nihil est sanctum, qui ne quidem ferendi
 sunt in Imp. Romano. V. die Reichs abschiedt zu Augspurg de anno 1555.
 §. vnd damit angeregete. b) 1. quia congruis bono & graui præsidii vel prin-
 eipi curare, ut pacata & quieta pronincia sit, quam regit, l. 3. l. 13. de offic.
 præsid. in nclâ l. 1. §. 2. de his qui effud. vel deieci. 2. Hinc etiam milites
 vulgò ein Consey/ qui bona sibi concredita habent deferenda, si for-
 tè propter petulantiam vel lasciuiam hostem negligendo ea auferri
 patiantur, ad eorum restitutionem tenebuntur, & meritò carebunt
 stipendio, donec persoluant, aut id damno æquiualeat. arg. ad. l. 1.
 3. Et hoc etiam in tota Hæssia & passim (utinam vbiuis locorum) ita obseruari
 videmus.

COROLLARIA.

I.

Raptus committitur cùm violenter à domo
 paren-

parentis puella abducitur, vt corrumpatur, vel corrupta vxoris loco habeatur.

c. 2. 36. quest. 1. inunct. c. si quis virg. 36. quest. 2. c. fi. de rapt. c. 36. q. 2.

II.

A pœnâ raptus consensum mulieris raptæ haut excusare verius.

l. vn. C. eo. Diff. Soar. in addit. ad Clar. h. §. n. 18. fol. 102.

III.

Quid si stuprum non fuerit subsecutum, câdemnè tenebitur pœnâ? utiq; , vel Claro reclamante.

Quia solus raptus, vt crimen per se consummatum & à stupro disersum punitur, nec illud accidens attenditur. Schneid. ad §. raptus. I. de publ. ind. n. 4. contra Clar. §. sent. de rapt. nu. 4. Boër. decis. 316.

IIII.

Idemné, si meretricem quis rapiat? videbim⁹.

Conf. d. l. vn. vbi Cuiac. N. 51. §. 1. 2. l. 23. C. de nupt. l. 1. C. de prapof. agent. in reb. &c. Vide Dd. variantes in l. 29. C. de adult.

V.

De iure ciuili inter raptam & raptorem nuptiæ prohibitæ sunt *a*: Secus iure canonum *b*.

a) d. l. vn. b) c. p. & fi. extr. de rapt.

VI.

Filium abrumpat quæstio sub disputatione enodanda, an raptor raptam in vxorem ducendo pœnam possit euitare legalem?

ADAMO REINIGIO

amico carissimo

S. D.

FOPPIVS AÆZEMA BELGA.

Regulus humani generis fabricasse *Ἰουρονδῆν*
Putatur vnumquemq;, quem volebat
Ardentem tellure animum super astra subleuare
Idoneum de plebe rei gerendæ.

Verùm hodie paucos, ceu condecet, hac benignitate
Videmus vti à lege deniantes.

Ille truci hunc ignem Marti vouet: hic sacrat Lyæo;
Suisq; tandem concidunt periclis.

Tu bone, quem virtus tua, quem mihi mens aperta laudat,
ADAME, tandem hoc sedulò cauebis.

Et quâ cura vigil te florida templa per Themistos
Scientia pridem vnicè beavit,

Ceu facis, augebis instans melioribus subinde,
Vigentis æui flagitante vere:

Crede mihi, haud humili mens hæc tua destinata curæ
Feretur vsu patriæ perenni.

F I N I S.

